

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงิน โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 346 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย สามารถสรุปผลการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชีที่ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ทำบัญชีที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 79.77 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 20.23 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีระดับการศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 91.33 มีประสบการณ์ในงานด้านการทำบัญชีส่วนใหญ่น้อยกว่า 5 ปี และมีจำนวนที่รับทำบัญชี น้อยกว่า 5 ราย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนที่รับทำบัญชี 21-100 ราย มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นพนักงานของกิจการ มีประเภทธุรกิจที่รับทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นธุรกิจพาณิชย์กรรมและธุรกิจบริการ และมีหน้าที่จัดทำงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและหมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบเรื่องการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการจัดทำงบการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลง

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดในการนำเสนองบการเงิน โดยรวม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 โดยเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องรายการสินทรัพย์หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย ต้องแยกแสดงจากกันและไม่นำมาหักกลบกัน รายการที่มีสาระสำคัญต้องแยกแสดงในงบการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 รองลงมาได้แก่ การนำเสนองบการเงินต้องประกอบด้วยงบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นและหมายเหตุ

ประกอบงบการเงิน ส่วนกิจการบริษัทมหาชน ต้องมีการจัดทำงบกระแสเงินสดด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นำเสนองบการเงินของปี 2552 แบบจำแนกค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยอบรม ศึกษา หรือจัดเตรียมงบการเงินตามรูปแบบใหม่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัญหาการนำเสนองบการเงิน ของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่

โดยแบ่งการศึกษาข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

2.1 ข้อมูลปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงิน

ปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชีโดยรวม พบว่า ผู้ทำบัญชีมีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก รองลงมาเป็นปัญหาการไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดครบทุกข้อตามมาตรฐานการบัญชี เรื่องการนำเสนองบการเงิน ฉบับที่ 35 ถือว่าไม่ได้นำเสนองบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี เป็นปัญหาระดับปานกลาง

ปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินจำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาทุกปัญหาเท่ากัน เป็นปัญหาระดับปานกลาง และผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับ

การจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 21-100 ราย มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาการไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดครบทุกข้อตามมาตรฐานการบัญชี เรื่องการนำเสนองบการเงิน ฉบับที่ 35 ถือว่าไม่ได้นำเสนองบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินจำแนกตามสถานภาพการทำบัญชี พบว่าผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นพนักงานของกิจการ มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ช่วยผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาโดยรวมในการนำเสนองบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

2.2 ข้อมูลปัญหาการนำเสนอบุคคล

ปัญหาการนำเสนอบุคคลของผู้ทำบัญชีโดยรวม พบว่า ผู้ทำบัญชีมีปัญหาการนำเสนอบุคคลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นปัญหาความยุ่งยากในการจำแนกสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน เป็นปัญหาระดับน้อย

ปัญหาการนำเสนอบุคคลจำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มรช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหาการนำเสนอบุคคลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่

ทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีมากกว่า 15 ปี มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ปัญหาการนำเสนองบดุลจำแนกตามจำนวนที่รับทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีน้อยกว่า 5 ราย มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 5-10 ราย มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 11-20 ราย มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 21-100 ราย มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับน้อย โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ปัญหาการนำเสนองบดุลจำแนกตามสถานภาพการทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีทุกสถานภาพ มีปัญหาการนำเสนองบดุลในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับรายการในงบดุล เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยราคาทุนหรือมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับที่ต่ำกว่า เป็นต้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

2.3 ข้อมูลปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุน

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนของผู้ทำบัญชีโดยรวม พบว่า ผู้ทำบัญชีมีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เนื่องจากกิจการไม่ต้องการให้นำเสนอข้อมูลรายได้ทั้งหมด เป็นปัญหาระดับ

มาก รองลงมาเป็นปัญหา ความไม่เหมาะสมของรูปแบบงบกำไรขาดทุนแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เนื่องจากไม่มีข้อมูลต้นทุนสินค้าขายและกำไรขั้นต้น เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนจำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการเป็นค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เช่น รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าระหว่างทำ เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาระดับปานกลาง และส่วนผู้ทำบัญชีที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุน โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่คุ้นเคยกับงบกำไรขาดทุนรูปแบบใหม่ทั้งแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามลักษณะ และแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของผู้บริหารกิจการ ทำให้ต้องมีการจัดทำงบกำไรขาดทุนทั้งรูปแบบใหม่และแบบเดิม เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการเป็นค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เช่น รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าระหว่างทำ เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่เหมาะสมของรูปแบบงบกำไรขาดทุนแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เนื่องจากไม่มีข้อมูลต้นทุนสินค้าและกำไรขั้นต้น เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีน้อยกว่า 11 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีระหว่าง 6-10 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการเป็นค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เช่น รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าระหว่างทำ เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีระหว่าง 11-15 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่เหมาะสมของรูปแบบงบกำไรขาดทุนแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เนื่องจากไม่มีข้อมูลต้นทุนสินค้าและกำไรขั้นต้น เป็น

ปัญหาในระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีมากกว่า 15 ปี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่เหมาะสมของรูปแบบงบกำไรขาดทุนแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เนื่องจากไม่มีข้อมูลต้นทุนสินค้าและกำไรขั้นต้น เป็นปัญหาในระดับมาก

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนจำแนกตามจำนวนที่รับทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีน้อยกว่า 5 ราย มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการเป็นค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เช่น รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าระหว่างทำ เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 5-10 ราย มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนแบบแสดงค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ เช่น การจำแนกค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนพนักงานเป็นค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหาร เพราะไม่มีการแยกหน้าที่อย่างชัดเจน เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 11-20 ราย มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาในระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีจำนวนที่รับทำบัญชีระหว่าง 21-100 ราย มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาในระดับมาก

ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนจำแนกตามสถานภาพการทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นพนักงานของกิจการ มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยุ่งยากในการแสดงรายการเป็นค่าใช้จ่ายตามลักษณะ เช่น รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าสำเร็จรูป รายการเปลี่ยนแปลงในสินค้าระหว่างทำ เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาในระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ช่วยผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ การนำเสนอข้อมูลรายได้ของกิจการไม่ครบถ้วน เป็นปัญหาในระดับมาก

ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็นกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด เป็นปัญหาระดับปานกลาง ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ มีปัญหาในการนำเสนองบกระแสเงินสดในระดับน้อย โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็นกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด เป็นปัญหาระดับน้อย ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาในการนำเสนองบกระแสเงินสดในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็นกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด เป็นปัญหาระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ช่วยผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาในการนำเสนองบกระแสเงินสดในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็นกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด เป็นปัญหาระดับมาก

2.6 ข้อมูลปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยรวม พบว่า ผู้ทำบัญชีมีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ปัญหากิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก รองลงมาเป็นปัญหา ความไม่แน่ใจว่าข้อมูลใดบ้างที่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน และการไม่ได้รับข้อมูลเพื่อเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินจากกิจการ เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินจำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่แน่ใจว่าข้อมูลใดบ้างที่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด

สูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก

ปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินจำแนกตามสถานภาพการทำบัญชี พบว่า ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นพนักงานของกิจการ มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาสูงสุดคือ ความไม่แน่ใจว่าข้อมูลใดบ้างที่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับปานกลาง ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก และผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้ช่วยผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี มีปัญหาการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในระดับมาก โดยมีปัญหาสูงสุดคือ กิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นปัญหาระดับมาก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชี ได้แก่ ปัญหาความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ซึ่งมาตรฐานการบัญชีใช้คำศัพท์ที่ยากต่อความเข้าใจ และความยุ่งยากในการศึกษาและปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลง และผู้ทำบัญชียังขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี อีกทั้งผู้ทำบัญชียึดติดกับรูปแบบการนำเสนองบการเงินรูปแบบเดิม ประกอบกับความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของเจ้าของกิจการ

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาถึงปัญหาของผู้ทำบัญชี เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงิน ที่มีการปรับปรุงในปี 2550 และบังคับใช้กับงบการเงินปี 2552 ซึ่งอภิปรายเปรียบเทียบกับการศึกษาของผู้ศึกษาท่านอื่น ในช่วงเวลาที่มาตรฐานการบัญชียังไม่มีปรับปรุง และได้ศึกษาในช่วงเวลาที่ต่างกันและกลุ่มประชากรหรือตัวอย่างแตกต่างกัน พบข้ออภิปราย ดังนี้

1. ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชี เกี่ยวกับรายการย่อยตามรูปแบบของการนำเสนองบกำไรขาดทุนแบบใหม่ ผู้ทำบัญชีมีปัญหาในระดับมาก และในส่วนของ

ข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้ทำบัญชียังขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกศินี ศรีอมรมงคล (2542) ในหัวข้อ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่อง “การนำเสนองบการเงิน” ของกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งพบว่า ปัญหาและอุปสรรคและความล่าช้าในการจัดทำงบการเงินนั้นเกิดจากการขาดความรู้ในด้านการบัญชี

2. ผู้ทำบัญชีมีปัญหาการใช้มาตรฐานการบัญชีในการนำเสนองบการเงินโดยรวมในระดับปานกลาง และในส่วนของข้อเสนอแนะ พบว่า ปัญหาของมาตรฐานการบัญชีคือ มาตรฐานการบัญชีเข้าใจยาก ทำให้เป็นปัญหาในการใช้มาตรฐานการบัญชี ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชรี กุญแจแก้ว (2545) ในหัวข้อเรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่องการนำเสนองบการเงิน จากการสุ่มตรวจข้อบกพร่องในทัศนะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เฉพาะที่ให้ความยินยอมในการเผยแพร่ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2544 ซึ่งพบว่า ปัญหาการใช้มาตรฐานการบัญชีเรื่อง การนำเสนองบการเงิน มีปัญหาการใช้ในระดับน้อย ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกันนั้น อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเป็นกลุ่มของผู้ทำบัญชี ส่วนการศึกษาของ พัชรี กุญแจแก้ว (2545) นั้น เป็นการศึกษาจากกลุ่มผู้สอบบัญชี ซึ่งผู้สอบบัญชีอาจต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในส่วนของมาตรฐานการบัญชีเรื่อง การนำเสนองบการเงินอย่างละเอียดเพื่อใช้ในการงานการตรวจสอบบัญชี

3. ผู้ทำบัญชีมีปัญหาความยุ่งยากในการจำแนกสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน และปัญหาความยุ่งยากในการจำแนกหนี้สินเป็นหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวลักษณ์ ศรีคุณ (2543) ในหัวข้อเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่องการนำเสนองบการเงิน: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านของการจัดประเภทและการแยกแยะรายการสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียน ซึ่งอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาปัญหาของผู้ทำบัญชี เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงิน มีข้อค้นพบ ดังนี้

1. มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังไม่ทราบเรื่องการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการจัดทำงบการเงิน ร้อยละ 7.51 และยังมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับการอบรมหรือศึกษาหรือจัดเตรียมงบการเงินรูปแบบใหม่ ร้อยละ 17.98 ถือเป็นอัตราส่วนที่ค่อนข้างมากสำหรับผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาเกี่ยวกับความยุ่งยากในการจัดประเภทใหม่ของ ข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการแก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบ การเงินในระดับมาก ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของปัญหาโดยรวมในการนำเสนอ งบ การเงิน

3. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ มี ปัญหาการนำเสนองบกำไรขาดทุนโดยรวมในระดับมาก และมีปัญหาในรายละเอียดของแต่ละ ประเด็นปัญหาในการนำเสนองบกำไรขาดทุนอยู่ในระดับมากเช่นกัน

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาการนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของ เจ้าของโดยรวมสูงกว่าทุกงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีน้อยกว่า 5 ปี มีปัญหาในการนำเสนอ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นทุกปัญหาในระดับมาก

5. ผู้ตอบแบบสอบถามในทุกช่วงอายุ มีปัญหาในการนำเสนองบกระแสเงินสดใน แต่ละประเด็นปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 20-30 ปี ที่มีปัญหาการ นำเสนองบกระแสเงินสดเกี่ยวกับความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็น กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด ในระดับมาก

6. ปัญหาของผู้ทำบัญชี ที่มีผลมาจากข้อมูลในการจัดทำงบการเงินของเจ้าของ กิจการ เป็นปัญหาระดับมาก เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า มีปัญหาการนำเสนอข้อมูลรายได้ของ กิจการไม่ครบถ้วน ปัญหาการไม่ได้รับข้อมูลเพื่อเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินจาก กิจการ และปัญหากิจการมีข้อมูลแต่ไม่ต้องการให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยทุก ประเด็นปัญหามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรศึกษาถึงสาเหตุหรือปัญหาของการที่ผู้ทำ บัญชีไม่ทราบเรื่องการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน หรือที่ยัง ไม่ได้รับอบรมหรือศึกษาหรือจัดเตรียม งบการเงินรูปแบบใหม่ และควรจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การ นำเสนองบการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นถึงเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 การจัดประเภทใหม่ของข้อมูลในงวดก่อนที่ต้องนำมาเปรียบเทียบเมื่อมีการ แก้ไขการนำเสนอหรือจัดประเภทรายการในงบการเงิน

1.2 การนำเสนองบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น เนื่องจากเป็นงบการเงินที่ผู้ทำบัญชีมีปัญหาในการจัดทำสูงกว่าทุกงบการเงิน โดยเน้นให้ความรู้แก่ผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ในการทำบัญชีน้อยกว่า 5 ปี

1.3 สำหรับการอบรม ให้ความรู้แก่ผู้ทำบัญชีที่มีสถานภาพการทำบัญชีเป็นผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระ ควรมุ่งเน้นให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเสนองบกำไรขาดทุน เนื่องจากเป็นงบการเงินที่ผู้ทำบัญชีประเภทนี้มีปัญหาในการจัดทำในระดับมากในทุกประเด็นปัญหา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนองบกำไรขาดทุนเป็นส่วนมาก

1.4 ให้ความรู้แก่ผู้ทำบัญชีที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ควรมุ่งเน้นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสนองบกระแสเงินสด เนื่องจากเป็นงบการเงินที่ผู้ทำบัญชีที่มีช่วงอายุนี้อาจมีปัญหาในการจัดทำในระดับมาก ในประเด็นปัญหาความยากในการจัดประเภทรายการในงบกระแสเงินสด เป็นกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน กิจกรรมจัดหาเงิน ตามมาตรฐานกำหนด

2. บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดอบรมสัมมนาแก่ผู้ประกอบการ ในเรื่องการนำเสนองบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี เพื่อให้ผู้ประกอบการเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ ของการนำเสนองบการเงินและมาตรฐานการบัญชีเรื่อง การนำเสนองบการเงิน เนื่องจากผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่ให้ข้อมูลและรับผิดชอบในด้านความครบถ้วนหรือถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อเนื่อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต ถึงการศึกษาปัญหาการนำเสนองบการเงิน โดยขยายกลุ่มประชากรออกไปทั้งในระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ เพื่อจะได้นำข้อมูลความคิดเห็นที่ได้จากผู้ใช้งบการเงินในกลุ่มอื่นมารวมกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของการนำเสนองบการเงิน